

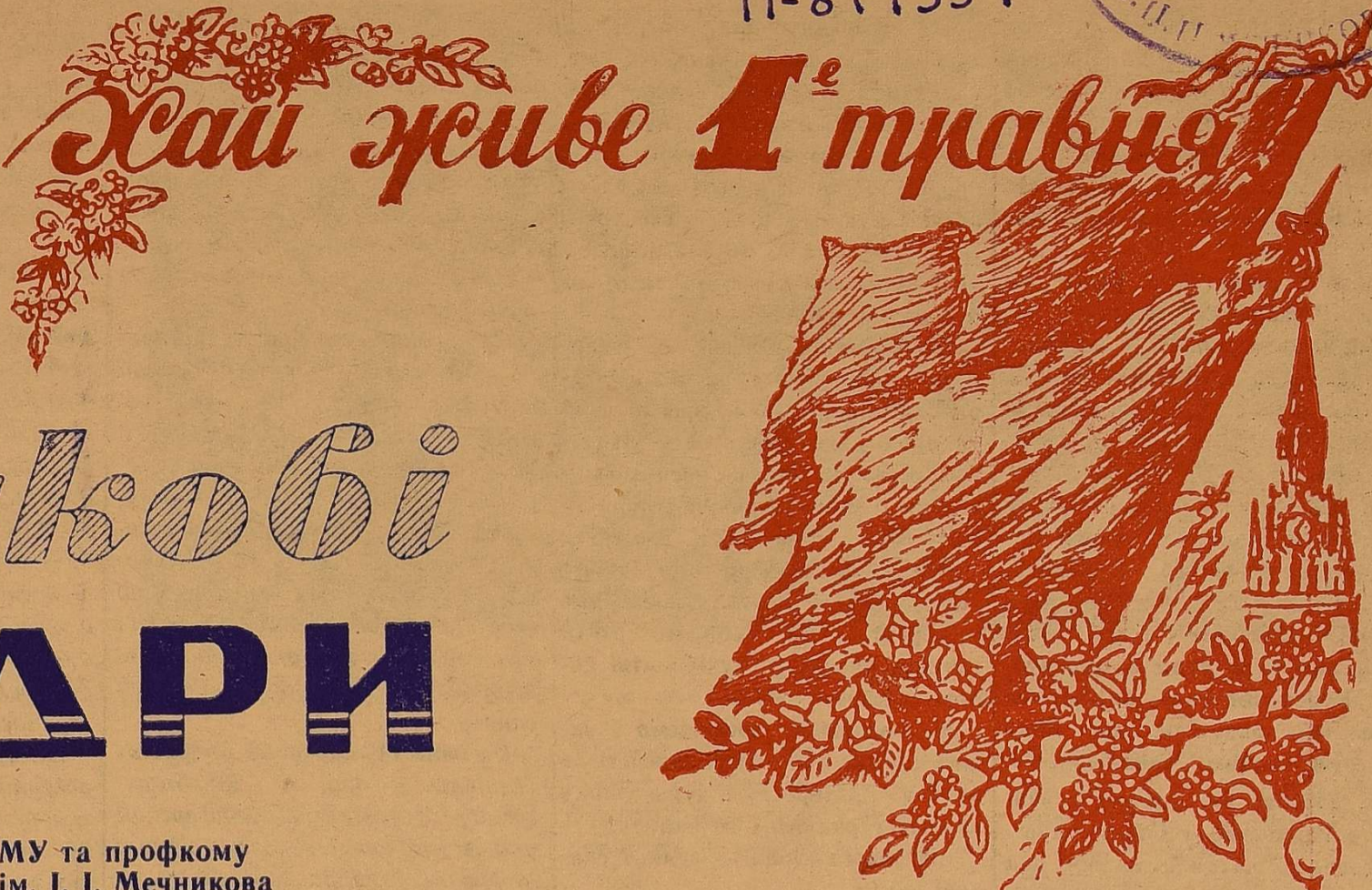

ПРАЦІВНИКИ НАУКИ І ВИЩИХ УЧБОВИХ ЗАКЛАДІВ! БОРІТЬСЯ ЗА ДАЛЬШИЙ РОЗКВІТ НАУКИ, ЗА ТЕХНІЧНИЙ ПРОГРЕС! ГОТУЙТЕ СПЕЦІАЛІСТІВ, ГІДНИХ ЕПОХИ КОМУНІЗМУ!

СЛАВА ПЕРЕДОВІЙ РАДЯНСЬКІЙ НАУЦІ!

(Із Закликів ЦК КПРС до 1 Травня 1963 р.)

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН. ЄДНАЙТЕСЯ!

За наукобі КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 13 (749).

Середа, 1 травня 1963 р.

Ціна 2 коп.

ДЕНЬ МІЖНАРОДНОЇ СОЛІДАРНОСТІ

Понад 70 років трудящі всіх країн світу виходять 1 травня на вулиці і під прапорами, на яких накреслено алум'яний заклик: «Пролетарі всіх країн, єднайтесь!», демонструють свою міжнародну солідарність. В цьому гаслі, що стало безсмертним, висловлена одна з основних умов перемоги над капіталізмом.

Міжнародна солідарність трудящих стала величезною силою в боротьбі з імперіалістами, що наступають на життєві права народів, придушують все революційне і передове. Хіба змогла б маленька Куба, яка знаходиться за сотню кілометрів від США — цього головного оплоту імперіалізму, відстояти свою незалежність без братньої підтримки Радянського Союзу і соціалістичних країн?!

Яскравим прикладом сили пролетарського інтернаціоналізму є останній страйк французьких шахтарів. Робітничий клас усього світу заявив про свою солідарність з французькими шахтарями, а докери багатьох країн, в тому числі й Радянського Союзу, відмовилися вантажити вугілля для Франції.

Пролетарський інтернаціоналізм, будучи основою взаємовідносин соціалістичних країн, виступає як найважливіший фактор будівництва соціалізму і комунізму.

Зростає міжнародна солідарність трудящих у боротьбі за мир, за загальне і повне роззброєння. Нині в першотравневі дні в країнах капіталізму — справжні революційні битви, які охоплюють мільйони. В історії робітничого руху економічні і політичні страйки не досягали таких грандіозних розмірів, як в 1959-63 роках. Характерною рисою сучасного робітничого руху є перевага політичних страйків, що свідчить про зростання класової свідомості робітників усіх країн світу.

По-новому зустрічають Перше травня народи, які звільнилися від колоніального гніту. Могутній вал національно-визвольних революцій начисто змітає колоніальну систему імперіалізму. Національну незалежність завоювали вже понад 50 країн. Біля 27% території Азії і біля 75% території Африки належать тепер суверенним державам. Ефіопська газета «Етиопи д'о журдум» так характеризувала становище в Африці в наші дні: «Колонізатори часто розглядали Африку як свою особисту власність. Вони обмінювали, купували і продавали не лише землі, але й людей, як свої речі... Тепер же колоніалізм відходить в минуле. Африканський континент рухається до повної незалежності, і цього руху нікому не пощастить зупинити».

Радянські люди бажають великих успіхів на цьому шляху тобі, Африко!

Радянський Союз гаряче вітає звільнення народів від колоніалізму, подає їм дружню допомогу в розвитку техніки, науки і культури.

На чолі мас всюди виступають комуністи — передова сила суспільного розвитку. Комуністичний рух став найбільшою політичною силою нашого часу. Нині на земній кулі живуть і борються за світле майбутнє людства, за торжество ленінських ідей 90 комуністичних партій, об'єднуючи в своїх рядах 42,5 мільйона чоловік. А які величезні маси людей ідуть за комуністами, поділяючи їхні погляди і переконання!

Хай живе 1 Травня — день міжнародної солідарності трудящих, день єдності і братерства робітників усіх країн!

Хай живе мир і дружба між народами!

У самотійне життя

Розподіл!.. В цьому слові — великий зміст. Тут і 5 років напруженої праці, радощі та невдачі екзаменаційних сесій і, нарешті, міркування про майбутнє. Тут ти одержуєш своє місце в суспільстві як його рівноправний член, як спеціаліст-вихователь.

Ось чому цього дня з великим нетерпінням чекали історики-п'ятикурсники. З ранку все незвичайне: яскраве весняне сонце, посмішки, жарти. Усі святково одягнені, усі чекають...

Першим виходить з кімнати, де працює комісія, наш відмінник Володя Веровський. А через кілька годин всі 42 історики одержали призначення у школи Одеської, Миколаївської, Херсонської, Кримської об-

ластей. А наші романтики В. Толстиков, В. Лещенко та інші виявили бажання працювати в школах Південно-Уральської залізниці.

Кожний реагує по-своєму. Петя Салтановський, одвічний жартівник, посміхається задоволений: він їде до Березівки. С. Семенов відповідає коротко: «Бахчисарай!». Це значить — Червоногвардійська СШ Бахчисарайського району Кримської області, тобто те, чого він і бажав.

На одних обличчях — радість, іншим трохи сумно: жаль розставатись з університетом. Тільки що всі випускники-історики одержали путівки в самотійне життя.

Л. МАЙОРОВ.

В ДОБРУ ПУТЬ

Багато завдань стоїть перед радянськими фізиками. У вирішенні важливих і цікавих проблем візьме участь і новий загін молодих спеціалістів, які закінчили цього року фізичний факультет ОДУ. Всі вони направлені на роботу в науково-дослідні заклади, заводські лабораторії, школи.

А. Андрюшенко, Н. Недзвідська, В. Меркуленко, В. Генгринович та їх друзі, які були активними членами наукових студентських гуртків, одержали призначення в науково-дослідні інститути нашої країни. Випускники О. Вивірська, О. Шоха, Г. Скнарін, які проявили себе як здібні організатори, направлені на роботу в про-

мисловість.

Деякі студенти, які виявили нахил до дослідницької діяльності, одержали рекомендації до аспірантури. Серед них О. Юр'єв, М. Євтушенко та ін. Хороші студенти направлені також на роботу в школи.

Наші випускники залишають добру згадку про себе. Довго па-

м'ятатимуть студенти пісні С. Каліяної, активної учасниці художньої самодіяльності та відмінної студентки, яка одержала призначення в науково-дослідний інститут.

Ми бажаємо нашим випускникам великих успіхів у роботі, бажано високо нести звання радянського спеціаліста.

В. БАЛАН,
заст. секретаря
комітету ЛКСМУ.

Запитайте будь-кого

Запитайте у будь-кого з другоккурсників хімфаку про Льоню Білоуса — скільки приємного і хорошого скажуть Вам про цього чудового хлопця!

Підтягнутий, скромний, веселий, він завжди допоможе товаришу у важку хвилину, зробить так, що очі людини засвітаються радісно, хай би як вона не була розстроєна.

Багато корисних справ було зроблено Льонєю на курсі і факультеті. Цікаві політінформації в групі, гурток «Знай і люби мистецтво», бойові листки — у всьому частка і Льоніної праці. Він вступає і успішно вчиться, і слідкує за новинками літератури, образотворчого мистецтва, музики.

В минулому році комсомольці факультету одногласно обрали Льоню Білоуса членом комсомольського бюро факультету. Він виправдав довіря комсомольців. Тому в цьому році комсомольці хімфаку обрали Л. Білоуса секретарем факультетського бюро ЛКСМУ.

Ми бажано йому завжди бути таким енергійним, тепло своєї душі віддавати людям.

Група другоккурсників
хімфаку.

НАША 31-ша

Я навчаюся на факультеті іноземних мов на III курсі англійського відділу.

Мені хочеться розповісти про нашу 31 групу. Пригадуються комсомольські збори, бурхливі, неспокійні, на яких ми вирішили боротися за звання кращої групи по вихованню активних будівників комунізму. Це рішення не залишилося лише на папері. Всі ми завжди пам'ятаємо про нього. В сесію ми боролися за кожну відмінку і добру оцінку. В нашій групі 11 чоловік. Из них 6 склали сесію лише на «відмінно». Це студенти Шаповалова, Мазуркевич, Дяченко, Гредушкіна, Соловійов, Новак.

І лише один студент Романський одержав «задовільно». А всі інші склали екзамени на «добре» та «відмінно» і до того ж «відмінно» переважає.

Студенти нашої групи беруть активну участь в комсомольському житті курсу і факультету, в спорті та художній самодіяльності. Більшість із нас — члени англійського хору факультету.

Гімнасти Шаповалова і Мазуркевич захищають спортивну честь факультету. Майже кожний студент нашої групи працює в якому-небудь із наукових гуртків. Шаповалова і Могилевич готують доповідь для гуртка лексикографії; Позднеева бере участь в розробці нових питань з історії англійської мови; Дяченко, Калинович, Новак цікавляться і працюють в гуртку експериментальної фонетики.

Наш невеликий колектив спаяний міцною дружбою. Ми організовуємо колективні походи в театр, кіно, разом святкуємо дні народження. Багато хороших і теплих слів хочеться сказати про нашу групу. Ми дійсно живемо за комуністичним принципом: «Всі за одного і один за всіх».

В. НОВАК.

Велике спасибі!

Ось уже три роки минає з часу нашого приїзду до Радянського Союзу. Три роки — це не так багато. Але для нас це дуже великий строк. І не тільки тому, що ми знаходимося далеко від нашої Батьківщини, рідних, близьких.

Протягом цих трьох років ми досягли значних успіхів у навчанні, познайомилися з основними питаннями біологічної науки, яка має велике значення в нашій аграрній країні, вивчили російську мову.

Ми дуже погано знали російську мову, коли приїхали сюди. Основний лексичний запас складався у нас з таких слів, як: ні, добре, спасибі, здрастуйте... і все. Звичайно, нам було дуже важко вчитися. Курси читалися російською мовою. Ми зрозуміли, що мову нам треба вивчити якнайшвидше.

Ми щасливі, що живемо і вчимося в Радянському Союзі — країні передової науки і техніки, яка високо тримає прапор пролетарського інтернаціоналізму.

Говорячи про наші успіхи, я не

можу не згадати про допомогу і турботу про нас радянських викладачів і студентів. Вони нам багато допомагають в навчанні і повсякденному житті, турбуються про наше здоров'я, для нас часто організуються цікаві екскурсії. Вони хочуть, щоб ми добре вивчили Радянський Союз, життя і побут радянських людей.

Перебуваючи під гнітом французьких колонізаторів, наші батьки навіть не мріяли про те, щоб дати середню освіту своїм дітям.

А тепер ми навчаємося в університеті найпередовішої країни світу. Ми віримо, що соціалізм переможе в нашій країні від півночі до півдня і після закінчення університету ми зможемо взяти активну участь у будівництві нового життя.

Ми назавжди збережемо в наших серцях почуття вдячності за велику братерську і дуже цінну допомогу радянського народу.

Від усього серця — велике спасибі вам!

НГО ДИК БАО,
студент біофаку.

ЗРОСТАЄ

ЗАСІДАННЯ підсекції органічної хімії та хімії полімерів пройшло цікаво, прочитані доповіді викликали багато питань і зауважень слухачів. Однак в обговоренні доповідей (за винятком студентів Камалова, Коноваленка, Фоміна) брали участь в основному викладачі і наукові співробітники кафедр.

На першому засіданні виступила з доповіддю про розроблений нею новий метод одержання тиглинової кислоти студентка ІV курсу С. Соболева (науковий керівник — доцент О. В. Богатський). Немалий інтерес викликала доповідь ст. ІV курсу А. Яворського (науковий керівник — доц. О. С. Степанова), який розповів про новий метод відновлення сорбінової кислоти до сорбінового спирту.

Студент ІV курсу С. Андронаті (керівник — доц. О. В. Богатський) доповів на конференції про синтез нової речовини одного із простих жирів розгалужених гліцеринів.

Однією з кращих доповідей, зачитаних на конференції, була до-

повідь студента-дипломанта кафедри органічної хімії Г. Камалова. Г. Камалов з першого курсу працює в науковому гуртку кафедр і протягом трьох останніх років виступає з доповідями на наукових студентських конферен-

ціями Т. Лупенко, С. Передревою, З. Демидовою, Н. Стан під керівництвом молодшого наукового співробітника В. І. Галібей.

Значний інтерес викликала доповідь про дослідження студентів Гук, Коцюби, Гончар, зроблена ст. Е. Коцюбою (керівник — доц. С. С. Іванчов).

З доповіддю «Визначення швидкості ініціювання полімеризації» виступив студент-дипломант П. Іванченко (керівник — доц. С. С. Іванчов). Це була друга доповідь Іванченка на конференції.

РІВЕНЬ

В цьому році Камалов доповів про другий етап своєї роботи над вивченням каталітичних перетворень маленового ефіру і його похідних. Ця робота була виконана Г. Камаловим разом зі студ. ІІ курсу Л. Коваль (керівники — доц. О. В. Богатський і асистент Н. А. Горячук). На конференції було відзначено, що подібні спільні дослідження студентів старших і молодших курсів дуже корисні для широкого залучення студентів до дослідницької роботи, для настановленості в науковій роботі.

На другому засіданні підсекції виступила з доповіддю студентка Білоус. Вона розповіла про роботу, яку проводила разом з студентами Л. Атанасовою та С. Єгоренковою під керівництвом ст. викл. Н. Я. Вільшанської по дослідженню дисперсності латенсів у різних умовах. Доповідь викликала жваву дискусію.

Студентка ІІІ курсу Ситенко розповіла про результати досліджень, які проводилися разом з студентами Хвостиком, Семенченко та Дудінін (керівник — доц. С. С. Іванчов). З інтересом була прослухана змістовна доповідь студентки Н. Кулі. Вона розповіла про свої дослідження, які проводилися із студентами-третьокурс-

ДОСЛІДЖЕНЬ

На пленарному засіданні конференції він зачитав змістовну доповідь про проблеми хімії високомолекулярних сполучень. Тов. Іванченко протягом 3-х років успішно працює в науковому гуртку кафедри фізико-хімії полімерів і колоїдів. Його доповідь — результат трьохрічних досліджень.

З великим інтересом вислухали учасники конференції доповіді гостей — студентки V курсу фізичного факультету Мінського університету тов. Залевської (керівник — ст. викл. М. П. Зяцьков), студентів Ужгородського університету Л. Леценко, Н. Стулака.

Дні роботи секції були надзвичайно насичені. Студенти, які виступили з доповідями, виявили вміння експериментувати і узагальнювати матеріал. Порівнюючи цьогорічну конференцію з попередніми, можна відзначити, що з кожним роком зростає рівень досліджень студентів.

Доц. О. БОГАТСЬКИЙ.

НА ТРЬОХ СЕКЦІЯХ

Цікаво пройшла в цьому році XIX студентська наукова конференція на філфаці.

Вперше за багато років на факультеті, крім традиційних секцій мови і літератури, працювала секція психології. Засідання секції проходили в переповненій аудиторії. Студенти, викладачі, робітники Одеських заводів з великою увагою слухали доповіді студентки Волкової (ІІІ курс) «Використання алгоритмів у процесі навчання», студента Кузя (ІV курс) «Деякі особливості психології людини в космосі» та інші студентські роботи, підготовлені в гуртку психології під керівництвом проф. Д. Г. Елькіна.

Жваво проходили засідання секції мови. Найбільший успіх випав на долю студентів, що працюють в гуртку «Нове в лінгвістиці» під керівництвом доц. М. К. Мартиновської (кафедра російської мови).

Студенти Сорку, Кириченко розповіли про свій досвід застосування вірогіднісно-статистичного методу при вивченні лексички мови радянських письменників. Над важливою проблемою працювали четверокурсники Гальченко і Наквазний (керівник — доц. А. А. Москаленко, кафедра української мови). Ці студенти дали серйозні наукові коментарі до деяких розділів шкільного підручника з української мови.

Кафедри української та росій-

ської мов залучали студентів і до словникової роботи, яка вимагає серйозної лінгвістичної підготовки і надзвичайно трудомістка. На кафедрі української мови студентгуртківці під керівництвом зав. кафедрою проф. С. П. Бевзенка готують тлумачний словник для учнів старших класів. Студенти російського відділу допомагають інституту російської мови при АН СРСР (Москва). Вони беруть участь у складанні картотеки для словника російської мови радянської поезії. Силами студентів-одеситів уже складена картотека по Е. Багрицькому, готується картотека по В. Луговському (студентка Мошкіна), по В. Інбер (студентки Горшкова і Трипульська).

На секції літератури були заслухані доповіді студентів-шефченкознавців (керівник — доц. В. В. Фашенко), фольклористів (керівник — доц. К. Ю. Данилюк), студентів, що працюють над темою «Літературна Одеса» (керівник — доц. В. Ф. Руденко). У літературі виступали гості — студенти Білоруського, Львівського та Ужгородського університетів.

Цьогорічна конференція дала багато цікавого і корисного і студентам і викладачам.

Доц. А. К. СМОЛЬСЬКА,
К. ЛЯЛЬЧУК,
ст. ІІ курсу,
голова НСТ філфаку.

СИЛАМИ СТУДЕНТІВ

В один із квітневих вечорів у червоному кутку гуртожитку № 1 зібралися студенти. Всіх зацікавило невеличке оголошення, яке висіло у вестибюлі і обіцяло цікаву розмову про творчість Сергія Єсеніна.

Про складну долю поета, про його життя і творчість розповів присутнім студент ІІ курсу істфаку Г. Логвиновський. Потім студенти Г. Камиш та А. Микитенко прочитали вірші Сергія Єсеніна.

Студентам дуже сподобався цей самодіяльний вечір. Цей приклад гідний наслідування.

Студкор Д. БУХАНЕНКО.

З доповіддю виступає студент хімфаку П. Іванченко.

Фото М. Ключерова.

Ось уже другий рік студенти «немовних» факультетів беруть активну участь в роботі наукових студентських конференцій на факультеті іноземних мов. На останній конференції, що відбулася в квітні, з інтересом були заслухані доповіді представників мехмату та біофаку.

Хорошою французькою мовою прочитав свою доповідь В. А. Андриєнко, вихованець Н. Є. Свірської, нині аспірант механіко-математичного факультету. Він від-

омий студентській аудиторії також як постійний учасник вечорів клубу іноземних мов. Його доповідь «Про критерії істини в математичному дослідженні» — про один із філософських аспектів в математиці. Працюючи над темою, доповідач використав класичні праці марксистів: «Діалектика природи», «Анти-Дюрінг», «Матеріалізм і емпіріокритицизм», а також роботи

Анрі Пуанкаре і Давіда Гільберта, статті французьких і радянських авторів.

Цікавою була доповідь, зроблена німецькою мовою студ. ІІІ курсу біологічного факультету А. Коваль (викл. В. М. Зінкіна). В доповіді, яка має дивну назву: «Мова, яка не існує» — розповідається про «мову тварин», тобто про звуки, які дають тварини в результаті безумовного рефлексу, реагуючи на оточуюче середовище, і сприймають звуки інших тварин як сигнальні звуки, наприклад, попередження про небезпеку та інше. Доповідь була побудована на численних дуже цікавих спостереженнях над тваринами, птахами, рибами та комахами.

Частину дипломної роботи являла собою доповідь ст. V курсу біофаку Т. Погребняк, прочитана англійською мовою (викл. Б. Д. Авербух) — «Водорості Чорноморського узбережжя Одеси». Доповідь ілюстрована таблицями, гербарієм та живими водоростями, розповідає про великі багатства Чорного моря, про способи добування водоростей та використання їх в народному господарстві.

Участь в студентських конференціях на факультеті іноземних мов, виступи на вечорах іноземною мовою, участь в гуртках розвитку навичок розмовної мови, самостійна робота над мовою — це факти, які говорять про зростання інтересу у наших студентів до вивчення іноземної мови.

ХОРОША ТРАДИЦІЯ

Заслужений успіх

Для кожної людини виключно важлива проблема — знайти своє місце у житті. Про Віктора Васильовича Сердюка можна сказати: він знайшов це місце.

Ще під час навчання у школі він вирішив стати фізиком. І він ним став. Беручи участь у шкільних олімпіадах фізиків, він неодноразово був у числі переможців. А потім навчання на фізико-математичному факультеті Одеського університету. В ті роки Віктора Сердюка знали і як студента-відмінника, і як активного науковця, і як чемпіона ОДУ з метання диску...

Після закінчення університету він працює лаборантом. Працьовитість, прагнення до творчої наукової роботи говорили про те, що В. Сердюк стане справжнім науковим працівником. Завдяки

його участі значно підвищилась якість практикуму з радіотехніки на факультеті.

Потім — аспірантура. Треба сказати, що аспірант В. Сердюк не був початківцем: він продовжував дослідження, які розпочав ще під час роботи в лабораторії, в студентські роки. За 9 місяців до закінчення строку аспірантури він підготував кандидатську дисертацію і ось нещодавно захистив її у Львівському університеті.

Тепер В. В. Сердюк — старший викладач кафедри загальної та молекулярної фізики. Він користується справжньою повагою на факультеті і як молодий вчений, і як викладач, і як чуйна людина, і як редактор стіннівки «Советський фізик» (яка, до речі, значно покращала за останній рік).

І сьогодні, у святковий день Першого травня, ми бажаємо йому нових, великих успіхів!

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“

СТОР. 2. 1 ТРАВНЯ 1963 р.

В. ІВАНОВА.

З. М. СЕРЕБРЯННИКОВА,

З ПЕРЕМОГОЮ, ДРУЗІ!

Якщо кожний студент складає дві сесії на рік, то ми, учасники художньої самодіяльності, складаємо три. Цю третю сесію-огляд ми склали успішно, а це не так просто і не так звичайно: перед тобою 20 суворих екзаменаторів, за тобою — честь університету, скласти — з одного «заходу», «стипендія» — поїздка в Крим.

Як і слід було чекати, найвищі оцінки 9 і 10 балів (в цьому році номери оцінювали за 10-бальною системою) принесли колективи-ветерани: академічний хор, танцювальний колектив, оркестр народних інструментів, ансамбль бандуристів, вокальний ансамбль в'єтнамських студентів, вокальний квінтет (Хінзицька, Гладких, Ткаченко, Ніколайченко, Орловська), чоловіче тріо (Соловйов, Курбатов, Шаповалов).

Непогано виступали наші новачки: чтець В. Кривцун, гімнастка С. Міщенко, співак М. Сидорук.

Дуже добре виступив на огляді наш естрадний оркестр, який переживає в цьому році своє друге народження.

За рішенням журі із 31 номера, показаного університетом на огляді, 21 відібрано на обласний огляд самодіяльності. Журі відзначило, що майстерність самодіяльних колективів ОДУ зросла порівняно з минулим роком.

Найгірші оцінки — 7 сімок. Вони випали на долю члців і інструменталістів. На жаль, робота над цими жанрами залишає бажати кращого.

В зв'язку з цим хочеться зробити зауваження студенту III курсу геофаку Володимирі Островському, який відмовився виступати на огляді.

Журі оцінює видимий бік, те, що представлено на огляді в так би мовити готовому вигляді. Оскільки ми мали змогу спостерігати за підготовкою і ходом огляду з невидимого, закулісного боку, то найвищою оцінкою за організацію заслужують Саша Виноградський, Борис Шер, Люда Коровянка, Ігор Сиворинівський, Валерій Примак, Наташа Шеленіна — патхенник, організатор і аккомпаніатор наших вокалістів.

Всі учасники і студклубівці висловлюють подяку нашим керівникам гуртків А. Борисову, Г. Косинському, В. Іванову, І. Шаргородському, Є. Макаревичу, В. Кузенку.

Сьогодні, як і в минулі роки, хочеться нагадати, що всім учасникам самодіяльності уже не вистачає ні посмішок, ні темпераменту, щоб прикрити ними недостачу в костюмах, які студклуб роздобуває за принципом: з миру по нитці — танцюристу костюм.

Костюми нам дуже потрібні, і ми сподіваємося, що в наступному році ми виступатимемо на оглядах

у своїх власних, хороших костюмах.

З перемогою, друзі! З Першим триваємо!

Е. ЧЕЧЕЛЬНИЦЬКИЙ,
голова правління студклубу.

Р. С. Коли номер готувався до друку, ми довідалися, що рішенням журі колективу художньої самодіяльності університету на районному огляді присуджено перше місце і перехідний кубок.

На фото: танцювальний колектив університету виконує український танець.

Фото М. Ключерова.

ПРАВОФЛАНГОВІ — це ті, хто задає темп, ритм руху, на яких рівняються йдучі поряд. Є вони всюди: на фабриках і заводах, на будівництві і в колосах, в науці і мистецтві. Є вони і в навчанні, тобто в нашому студентському житті.

Попрошавшись зі своїми бойовими друзями, разом з якими 4 роки присвятив військово-морській службі, в останній раз окинув поглядом військової корабель, поглянув на море і, підхопивши на величкий чемоданчик, Коля стрімко збіг по трапу.

На березі він знову оглянувся. З палуби хтось махав безкозиркою і щось кричав, але за вітром не можна було розібрати слів.

«Прощай, служба! Прощай море», — майнула думка. А попереду чекала Одеса...

Вступні іспити Микола Скрипник склав успішно. Згодом, разом з багатьма іншими, одержав студентський квиток. І з того часу відчув себе повноправним членом

великого колективу студентів університету.

Але служба на флоті не пройшла марно. Вона зміцнила впевненість у собі, навчила дисципліни, вимогливості до себе і своїх товаришів. Там він вступив у члени Ленінської партії. Не можна забути того дня. Він був звичайний, трудовий. Та й в житті Колі, на

перший погляд, не відбулося чогось незвичайного. Секретар парторганізації протягнув йому червону книжечку, міцно, по-чоловічому, потиснув руку, сказав кілька напутніх слів. Але в душі Миколи було свято: він був щасливий від того, що йому виявили таке довіря, вдвічі щасливий, що на нього поклалися великі обов'язки...

Успіх здобувається лише в постійній, наполегливій праці — цю істину він засвоїв ще з дитинства. Підручники, першоджерела стали його незмінними супутниками в

навчанні. Його часто можна було бачити в кабінетах за конспектуванням праць класиків марксизму-ленінізму, в читальних залах бібліотек.

І успіх не примусив чекати на себе. Уже першу сесію, а потім і чотири наступних він склав на «відмінно». Успіхи в навчанні були відзначені присудженням

М. Скрипнику Ленінської стипендії.

Немало часу Коля приділяє громадській роботі. Уже третій рік підряд комуністи курсу обирають його парторгом групи. І він виправдовує їх довіря. В тому, що III курс передовий на факультеті по успішності та участі в громадській роботі, є доля і його праці. Багато цікавих справ народилося за ініціативою М. Скрипника.

Правда, не завжди все йде гладко у нього в громадській роботі. Бувають помилки, недоліки (пра-

вильно кажуть: не помиляється той, хто нічого не робить). Про помилки і недоліки в роботі М. Скрипника як парторга різко і схвильовано говорили комуністи В. Касевич, В. Зубрій, Л. Готовський на одному із партійних зборів групи. Вказували на недостатній зв'язок партгрупи з комсомольською організацією курсу, на недостатню активність студентів курсу у проведенні громадських міроприємств, на нерегулярний випуск бойових листків і стіннівок на курсі.

Після цих зборів минуло багато часу. Більшість вказаних недоліків виправлено. Міцнішою стала дружба на курсі. Регулярно виходять стіннівки і бойові листки (в цьому неабияка заслуга редактора А. Яковлева). Зросла активність студентів. В цьому велика заслуга партійної групи курсу і парторга М. Скрипника, який є прикладом як в навчанні, так і в громадській роботі не лише для студентів-третьокурсників, а й для всіх студентів історичного факультету.

О. СЕМЕРІН.

ПРАВОФЛАНГОВИЙ

РЕЗУЛЬТАТ ЗУСТРІЧЕЙ — ДРУЖБА

ЛЕДВЕ закінчилися чемпіонати Одеси з баскетбола і волейбола, як нашим гравцям знову довелося готувати свою «зброю». Наші команди ввійджали до Львова для товариських зустрічей зі спортсменами Львівського університету. Зустрічей цих чекали з великим інтересом, якщо врахувати, що наша спорткафедра не дуже й багує своїх вихованців міжвузівськими поїздками.

Цікаво й корисно було перевірити свої можливості у грі не із знайомими майже до анкетних даних одеськими командами, а з колективами, з якими ми до тих пір зустрічались лише на першості МВО УРСР. Загалом, їхали людей подивитись і себе показати.

Огляд сили й майстерності роз-

почали волейболістки. Львов'янки чинили завзятий опір: дуже не хотілося їм програвати у себе вдома. Були пущені в хід всі «козирі»: ігрова майстерність, свої болільники, навіть пресловуті «рідні стіни». Не допомогло. Перша зустріч тривала не більше 40 хвилин. 3:0 — виграв за одеситками. Наступного дня суперниці зустрілися в повторній грі. Все, що могли зробити львов'янки, це виграти одну партію із трьох. Отже, після 2 зустрічей загальний рахунок партії 6:1 на користь наших волейболісток.

Якщо в грі жіночих команд все обійшлося без випадковостей, то зустріч чоловічих команд закінчилась драматично. Грубо висловлюючись, гру сучасних волейбольних команд можна розкласти на 5 компонентів: на атакуючий удар, приймання м'яча, блок і подача. Так ось у наших волейболістів лише приймання м'яча та в якійсь мірі подачу можна оцінити на «добре» (оцінка, звичайно, відносна). Все інше було, м'яко висловлюючись, посереднім. Особливо атакуючий удар. Напад виглядав просто безпорадним. Будь у нашій команді хоча б 2 бомбардири — наші хлопці могли б залишити майданчик переможцями. Але оплески лунали на честь львов'ян. Їхній захист грав гірше нашого, але вони компенсували цей недолік непоганим нападом. Львівські волейболісти били з будь-яких по-

ложень і треба віддати належне, удари їм вдавалися. Рахунок — 3:1.

Тепер загальний рахунок зустрічей залежав від баскетболістів. За традицією першими грають жінки. Команди вистроюються на майданчику. Лунають привітання. Капітани обмінюються вимпелами, а наші дівчата дарують суперницям пам'ятні значки. Хороша традиція! Але ось м'яч у грі. Наша стартова п'ятірка — В. Смолякова, Л. Грищенко, С. Олійниченко, Л. Мочалова, Н. Заболотна! Бажання обох команд виграти настільки велике, що гравці, хвилюючись, допускають багато помилок, втрачають м'яч, роблять пробоїжки і т. п. Минув 8 хвилин гри — рахунок 4:3 на користь ОДУ. Нашим дівчатам важко стримувати центрових львов'янок. Догаченко і Онітко. Першу половину виграють дівчата ЛДУ — 18:12.

Другий тайм. Одразу ж після свистка спочатку В. Смолякова, а потім Л. Мочалова скорочують розрив, але тут же слідує підряд три попадань в наше кільце і рахунок стає 24:16 на користь ЛДУ. 25-та хвилина гри стала вирішальною. Наші дівчата немов включили додаткову швидкість, а суперниці починають потроху здаватись. На 35 хвилині рахунок уже 35:32 на користь Львова. Потім С. Олійниченко і Н. Заболотна виводять команду вперед — 38:37. Львов'янки беруть хвилину пе-

рерву, але уже пізно. За 3 секунди до кінця гри Олійниченко переживає передачу суперниць і закріплює успіх команди — 41:38.

Зустріч чоловічих команд була динамічною. Стартували наші хлопці просто чудово. На третій хвилині рахунок — 8:2, попереду ОДУ. Правда, такий початок зовсім не налякав львов'ян. Їх росли, рухливі гравці досить легко проходили наш захист, але кидали дуже погано. Але, незважаючи на це, різниця в рахунку, скорочується за 10 хвилин до 4 очок — 16:12. Перша половина гри закінчується рівним рахунком — 26:26.

На 20 хвилині за 5 помилок залишає майданчик наш центровий В. Білай. Тепер команда одеситів попадає в скрутне становище. Майже всі м'ячі з кільця знімають львов'яни. Ніколи наша команда не кидала так погано штрафних. Із 18 кидків у кільце попали лише 3 (!). Більш ніж незадовільно. На 35 хвилині рахунок все ще на нашу користь (52:44), але не даром і в пісні співається, що за ці 5 хвилин можна зробити дуже багато. Львов'яни це довели. В останню п'ятихвилину наші забили 5 очок, а львов'яни — 12 і вивали перемогу (56:55).

Так закінчився цей перший візит спортсменів Одеси до Львова. Неважливо, що в цілому виграла наша спортсменка. Значно важливіше те, що цією зустріччю покладемо початок хорошій традиції зустрічатися не лише на наукових конференціях, а й в спортивних залах вузів різних міст.

Ю. ЛАРЮШІН.

ЦІКАВО І КОРИСНО

Цікаво працює методологічний семінар мовознавців на філологічному факультеті під керівництвом доцента кафедри філософії С. Я. Когана.

В центрі уваги лінгвістів — філософські проблеми мовознавства. В останній час на семінарі детально аналізується нова праця В. Звягінцева «Нариси з загального мовознавства», в якій розглянуті складні теоретичні проблеми науки про мову — суть мови, її розвиток, метод дослідження, мова та історія, мислення і мова. Всі ці питання глибоко і всебічно обговорюються учасниками семінару. Жвавий обмін думками викликали доповіді Ю. Ф. Касима і Т. О. Туліної. Зараз члени методологічного семінару готуються до обговорення доповідей М. К. Мартиновської, Н. Г. Рядченко, М. В. Павлюка та інших. Доповіді мають критичний характер. Робота методологічного семінару приносить значну користь викладачам.

Учасники семінару вирішили написати колективну рецензію на книгу В. Звягінцева і послати її в один із центральних лінгвістичних журналів. Ця рецензія буде важливим і корисним результатом роботи семінару в цьому році.

Н. Г. РЯДЧЕНКО.

ТОЖЕ ОБЯЗАН

(Рассказ)

То, что ректор медицинского института Степан Николаевич Переверзев вызвал студента четвертого курса Володю Якушева, подавшего заявление об уходе из института, никого не удивило.

Уговаривая Володю не подавать это злополучное заявление, студенты предвидели, что Степан Николаевич лично вмешается. Предвидел этот разговор и Володя. Но теперь, когда ему сообщили о вызове и указали точное время, он совсем загрустил.

Стал снова перебирать события последней сессии. Патанатомию сдавал два раза, и на третий раз профессор Захаржевский сердито сказал:

— Неужели, Якушев, вы не в состоянии усвоить патанатомию? Тройку с натяжкой ставить вам не могу, да-с, не могу, не имею права, — сказал он, вдруг рассердившись, — а больше вы не заслуживаете. Поучитесь летом, а осенью приходите сдавать как следует. Да-с, как следует, — закончил он.

Вот по этой-то причине и решил Якушев бросить институт. Это решение казалось раньше достаточно аргументированным, а вот теперь, по дороге к кабинету ректора, эти веские доказательства полиняли, стали расплывчатыми и потеряли свою убедительность.

Степан Николаевич Переверзев сидел в своем кабинете и что-то быстро диктовал.

— Садитесь, Якушев, я сейчас, — сказал он вошедшему студенту. Окончив писать, Переверзев внимательно посмотрел на Володю.

— Я ведь просил вас сесть. Садитесь, пожалуйста. Ведь мы собираемся поговорить основательно. Что у вас случилось?

«А ведь сам уже все знает. Зачем же снова спрашивать?» — подумал Володя.

И действительно, всегда как-то так получалось, что Степан Николаевич оказывался в курсе всех больших и малых студенческих дел, и Володя не сомневался, что и в его «деле» Степану Николае-

вичу уже известно все до мельчайших подробностей. Но все же он стал путанно и волнуясь рассказывать.

— В общем решил капитулировать, — подытожил Степан Николаевич.

Степан Николаевич долго молчал, поглядывая на Якушева.

— Я расскажу вам, Якушев, давнюю историю, — сказал Переверзев, — которая произошла в дни моей молодости. Был у меня друг Дмитрий. Вместе всю гражданскую войну прошли и наконец прибыли с Красной Армией сюда. Дмитрия поселили в квартире известного профессора медицинского института Константина Федоровича Голицына. Семья профессора вначале отнеслась к Дмитрию очень холодно. Особенно была недовольна его вселением жена профессора. Но это было только вначале. Постепенно отношения наладились, а между Дмитрием и профессором завязалась крепкая дружба. Дмитрий с большой теплотой отзывался о Константине Федоровиче, восхищался его знаниями, насмешливым, острым умом, пылкостью, пламенной любовью к медицине, рассказывал нам, как профессор — высокий, очень худой, часто голодный — в нетопленной комнате, накинув на плечи женский платок, с увлечением, не замечая хода времени, писал свои труды.

Нередко Дмитрий с Голицыным до утра беседовали по самым сокровенным вопросам. Профессор рассказывал Дмитрию о медицине и задавал очень много политических вопросов, Дмитрий делился своими мечтами о будущем, объяснял цели революции.

Дмитрий помогал семье профессора, чем мог. Однажды Константина Федоровича арестовали в связи с тем, что кто-то упорно распускал слухи, будто Голицын — князь и находился в каком-то

родстве с царской фамилией. Об аресте Дмитрий узнал поздно вечером. Он поднял нас всех на ноги, пробежал всю ночь — просил, доказывал, ругался, настаивал, возмущался. А утром они вместе пришли домой.

Отгремели годы гражданской войны, и через несколько лет мы снова встретились, но уже студентами медицинского института.

Еще в те далекие ночи, когда Дмитрий слушал рассказы профессора, он твердо решил, что будет врачом.

Когда нам предстояло сдавать Константину Федоровичу патологическую анатомию, откровенно говоря, мы все завидовали Дмитрию. Его дружеские отношения с профессором, как мы тогда полагали, обеспечивали ему при всех обстоятельствах успешную сдачу этого грозного экзамена. Но мы ошиблись. При первой сдаче патанатомии Константин Федорович поставил Дмитрию двойку.

Дмитрий принял это как должное. Сказал, что действительно немного недоучил, и сел опять за книги.

Но двойка при повторной сдаче патанатомии Дмитрия обидела. Он неплохо знал предмет, хотя и отвечал не очень удачно. Здесь имела место явная необъективность. Отношения между Дмитрием и профессором стали портиться. Дмитрий перестал у них бывать. Кое-кто стал вспоминать давнишние слухи о происхождении профессора Голицына.

Патанатомию Дмитрий учил все лето, перечитал горы литературы. И наконец осенью он ее сдал. Профессор поставил ему «отлично» и похвалил за хорошие знания. Но Дмитрий отнесся к этому холодно, и натянутые отношения между ними сохранились до окончания института.

На выпускном вечере профессор Голицын нас горячо поздравил.

Его речь была гимном могуществу Труда, большого человеческого Труда, который делает человека всеильным, вынуждает природу раскрывать ему свои тайны.

Лукаво улыбаясь, он сказал, что, хотя мы его и поругивали и даже однажды он сам слышал довольно не лестные о себе отзывы (при этом он обменялся взглядом со своим ассистентом), он старался нам дать все, что мог, и надеется, что, работая врачами, мы сумеем до конца понять, почему он был так требователен к нам.

— Но среди вас есть человек, — сказал он, — которому я очень обязан. Трудно даже высказать, как много он сделал для меня. Он спас мою семью от голода, спас меня от тяжелых сомнений, умел зажечь впереди яркие огни. Но теперь... он мне тоже немного обязан. — Он знает патанатомию лучше вас всех, — закончил он.

При этом старик прослезился. Дмитрий встал из-за стола, подошел к профессору, и они крепко расцеловались.

Константина Федоровича Голицына вы знаете по его учебнику и огромному вкладу, который сделал этот замечательный ученый в медицину. А что касается Дмитрия — Дмитрия Анатольевича Лагутина...

— Вы имеете в виду нейрохирурга профессора Лагутина?

— Да, я вижу, вы и его знаете. Вот и все, что я хотел вам рассказать, — задумчиво окончил Переверзев. — Конечно, Дмитрий был закаленный боец и мужественно отстаивал завоеванные позиции. А у вашего поколения эти качества должны быть по наследству. Вы не имеете права на трусость. Слишком большие задачи стоят перед вами. Поэтому, Якушев, идите учить патологическую анатомию. Вы должны ее знать и так знать, чтобы люди могли доверить свою жизнь врачу Якушеву. Чтобы вы их не подвели.

Б. КАЦМАН,
ассистент кафедры
аналитической химии.

Владислав НАКАЗНИЙ.

Зоряна

Ти, любов, з ранніх весен
юначих
У думки зуміла зайти.
Я тебе в небі зіркою бачив,
На землі все не міг знайти.

А тепер, коли вже пора нам
Зустрітися на Землі,
Я тебе, назвавши Зоряна,
З думки в серце переселив.

Досить серцю німої скорботи!
Ах, Зоряно,— любов і весна,
Підкажи, які зорельоти
Зможуть зустріч наблизиць
нам?

—О—

Троянди усмішок

З тобою йшли, де синява густа
Над верховіттям кленів,
наче арка.
І розсипали весняні уста
Троянди сміху на алеї парку,
Я твого сміху квіти чарівні
У племінки букет збирав
охоче,
Щоб пахнули мені в розлуки
дні
Троянди усмішок твоїх дівочих.

«ЗА НАУКОВІ КАДРИ»

СТОР. 4. 1 ТРАВНЯ 1963 р.

Вірю: скоро весна знаменна
Приготує побачень вінки.
Із очей твоїх глянуть на мене
Всі невдачі мої й помилки.

— Опусті свої очі, Зоряно,—
Із тобою не буде невдач.
До щокі торкнеться кохана.
— Може, я забарилась?..
Пробач.

Весна

Із порогу березня-місяця
Ми вступаємо в царство
весни,
Серце в кожного
не на місці
Від мелодій її чарівних.
Ми квіти весни одягаємо,
Як головні убори,
На плечі собі накидаємо
Сонця промені —
наче плац;

Очі, губи, серця
Цвітуть у квітучу пору
Від кохань молодих
І сонячного тепла.
По дорогах, цвітінням
накритих,
Лине музика прагнень
ясних.
Нам натхнення несуть
на крилах
Проліскові птаці весни!

Весняний етюд

Теплий весняний вечір. Тихо. Тільки чути музику. Звідки б це?
Та що це я — адже надворі весна! То співає земля, небо, місто,
співвають гарячі серця наших людей.

Приймач доносить до мене слова: «Улюблені твори Ілліча». Концерт. Виконуються музичні твори, які любив Ілліч. Лунна «Баркарола» Чайковського.

Я дивлюся на мою співрозмовницю. У неї серйозне, замріяне обличчя. Вона, здається, пливе в звуках «Баркароли», всією душею сприймаючи велич музики. Відлуннали останні звуки.

— Концерт за замовленням Ілліча... Його немає, але він чує... Чує, бо його улюблені твори слухаємо ми, — каже вона.

Як вірно, як символічно! Ілліч чує цю музику, бо слухаємо її ми — ті, хто будуватиме комунізм, житиме при комунізмі. Це його, Іллічева мрія...

В. ТРЕТЬЯКОВ.

Анатолій КАЧАН.

День кінчає водою синьою
зеленіючу землю зрошувать...
А на обрій давно вже подано
сонця спілий кавун розрізаний,
день кидає роботу,
миється,
і увішивсь,
вечерея...

Олег ОЛІНИКОВ.

Акації праний вдихаю нектар,
Який з верховіть щедро
лється,
І серце спашнуло, як сонячний
жар,
І сонце у небі, як в серці.
Так хочеться душу в пісні
перелить,
Які нам життя прикрашають.
І я голубів, що знялися в політ,
Як вісників щастя вітаю.

КЛУБ
ІНОЗЕМНИХ МОВ
ОДУ
оголошує

КОНКУРС

на кращого читця (твори читатимуться іноземною мовою), а також на кращий переклад з іноземної мови на російську або українську мову.

Заключний тур відбудеться 16 травня. Кращих виконавців буде відзначено, а кращі переклади надруковано в нашій газеті.

Редактор М. ДОБРОГОРСЬКИЙ.

